Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

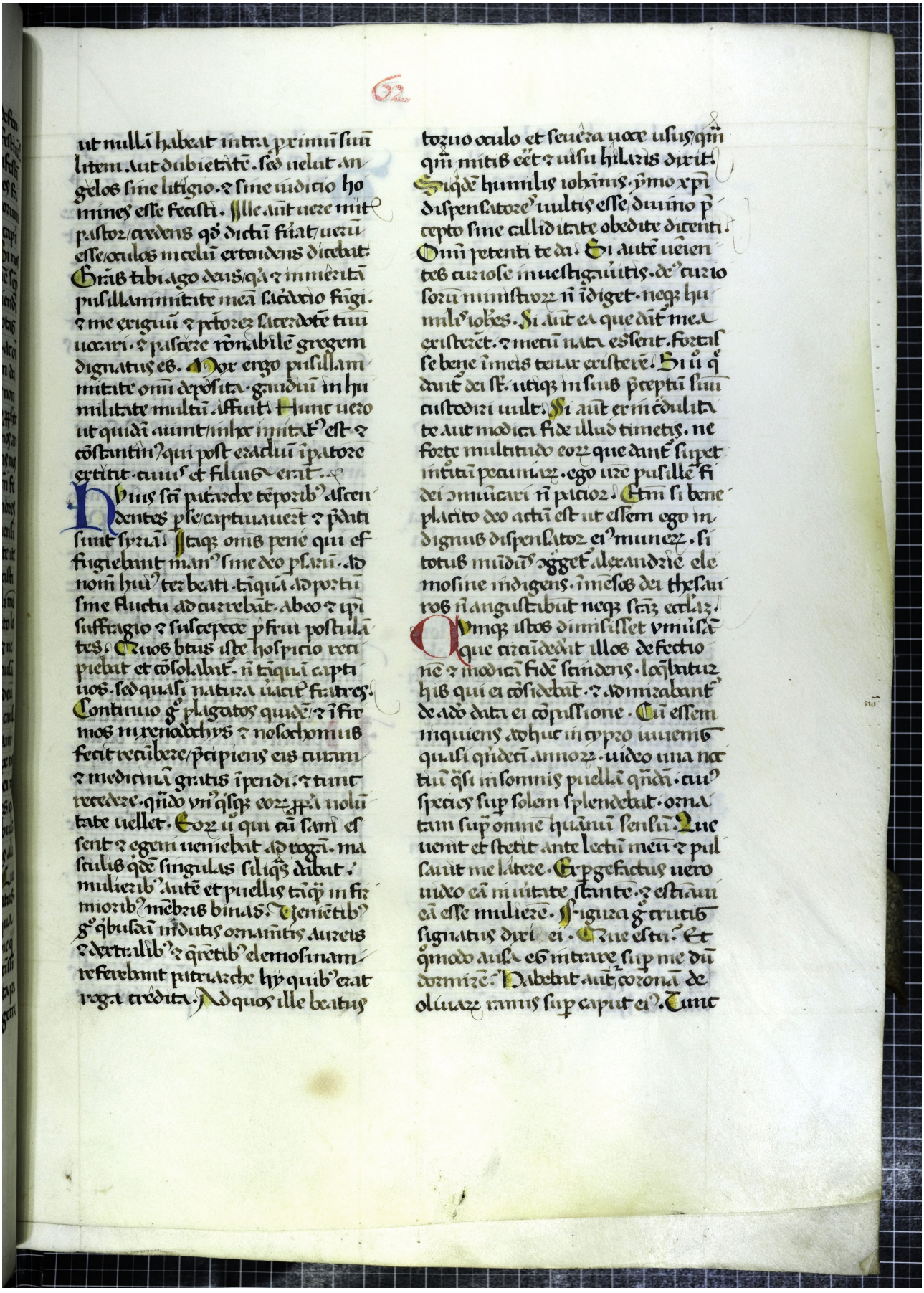

62

ut nullī habeat intra primū sinū
litem. aut dubietatē. sēd uelut an
gelos sine litigio. & sine iudicio ho
mines esse fecisti. Ille aūt uere mit
pastor/credens qđ dictū fiat/uerū
esse/oculos in celū erigens dicebat
Grās tibi ago deus/qā & immeritū
pusillam mititate mea lucrecio fugi.
& me eripuī & pōtorē lucrendē tuū
uacuri. & pascere rōnabilē gregem
dignatus es. Nor ergo pusillam
mitite omī depōsita. gaudiū in hu
militate multī affuit. Hunc uero
ut quidā aiunt/inhoc imitat est &
cōstantin/qui post exactū ipatore
gerit. annis et filius erat.

Huius sā pōtificē tēporib' ascen
dentes pse/captiuauerē & pāti
sunt syriā. Itaq; oīs penē qui ef
fugiebant man' sine deo plānū. ad
nomē huius ter beati. tūquū adportū
sine fluctu adaurebāt. Abeo & ipi
suffragio & susceptore p fruī postula
tes. Quos btus iste hospicio reci
piebat et cōsolabat. ñ tūquī capti
uos. sed quasi natura uocat fratres.
Continuo g' plagatos quidē & īfir
mos mireniabilis & nosocomiis
feat recūbere/pcipiens eis curam
& medicinā gratis ipendi. & tunc
recedere. qñdo uī qsq; eor gr̄ā uolū
tate uellet. Eor ū qui eā sam es
sent & egem ueniebat ad tegū. ma
nalis qdē singulas siliqs dabat.
mulieribus aūtē et puellis tūq; in fir
moribus mēbris binas. Gemētib'
g' qbusdā indutis ornamitis aureis
& dextralib' & qrētib' elemosinam
referebant patriarche hīs quib' erat
regt credita. Ad quos ille beatus
tozuo oculo et seuera uoce usus/qm
qm mitis erat & uisu hilaris dixit.
Siqđē humilis uobīs. p̄mo xpi
dispensatore multis esse diuino p̄
cepto sine callid itate obedite dicenti.
Omī petenti te da. Si aūtē ueien
tes curiose inuestigauitis. de curio
sor̄ ministror ñ idiget. negz hu
milis uobes. Si aūt ea que dāt mea
crisdrēt. & meū nata essent. fortas
se bene īmeis tenue crisdrē. Si ū q
dant dei st. utiqz in suis p̄ceptū suū
custodiri uult. Si aūt ermēdulita
te aut modici fidē illud timetis. ne
forte multitudo eor̄ que dant supet
mitiū peaumēz. ego uīe pusillē fi
dei ymūcari ñ pticor. Etm si bene
placito deo actū est ut essem ego in
dignus dispensator ei' munez. si
totus mūdū aggerē alexandrie ele
mosine indigens. īmesos dei thesau
ros ñ angustabit negz scīz ecclīz.
Omnēz ustos dimisisset ymisē
que curā dedit illos defectio
nē & modici fidē stendens. locūtus
his qui ei cōsidebat. & admirabant
de adō data ei cōpassione. Cū essem
iniquens. adhuc in cypro iuuenis
quasi qñdā. annor̄. uideo una noc
tū qsi in somnis puellā qñdā. cui
species sup solem splendebat. orna
tam sup omne humanū sensū. Que
uenit et stetit ante lectū meū & pul
sauit me latere. Ego gefactus uero
uideo ea in mitate stante. & estimau
ea esse mulierē. Signum g' tractis
signatis dixi ei. Que es tu. Et
qmodo ausa es intrare sup me dū
dormirē. Habebat aūt coronā de
oliuarz ramis sup caput ei'. Tunc